

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/261/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117233620
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6117233620.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČ: 24785199, so sídlom v Hradci Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického 30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., Y. XXX, o zaplatenie 627,31 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 12. februára 2019 sp. zn. 4Csp/86/2018

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 12. februára 2019 č. k. 4Csp/86/2018- 48 a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 12.februára 2019 č. k. 4Csp/86/2018-48 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 627,31 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 17.12.2016 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi nárok náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 627,31 € s príslušenstvom titulom nezaplateného spotrebiteľského úveru poskytnutého predchodcom žalobcu (Provident Financial s.r.o.) na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 569677215 zo dňa 12.7.2013.

3. Vo veci súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, s poukazom na ust. § 177 CSP iba na základe listinných dôkazov predložených žalobcom (pripojených k žalobe) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 12.2.2019. Vzal za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným platnú zmluvu o splátkovom (spotrebiteľskom) úvere v súlade s § 9 cit. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kedy žalovaný bol pred uzavretím zmluvy písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami, s ktorými súhlasil. Tieto zmluvné podmienky žalovaný nedodrжал, nezaplatil zročné splátky úveru, a preto žalobca pristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru. Predmetná pohľadávka, vrátane jej príslušenstva, bola postúpená na súčasného žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok.

4. Právne posudzoval vec podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 2 písm. a/, písm. b/ tohto zákona a podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože žalovaný nedodrжал dohodnuté podmienky, za ktorých mu bol poskytnutý úver. Nesplatením zročných splátok úveru mu vznikla povinnosť zaplatiť nielen zostatok poskytnutého úveru, ale aj dohodnuté úroky, úroky z omeškania a poplatky. Preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Z priznanej sumy 627,31 € zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi tiež úroky z omeškania vo výške 5% ročne od 17.12.2016 do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalobca mal vo veci plný úspech.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne zmeniť napadnutý rozsudok tak, že návrh žalobcu súd zamietne ako nedôvodný. Mal za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodil, že s predchodcom žalobcu, spoločnosť Provident Financial, s.r.o., uzatvoril dňa 12.7.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.100 €, ktorý mal splácať v týždenných splátkach po 24,66 € s výnimkou poslednej splátky vo výške 24,56 €, čím mal spoločnosti uhradiť celkové náklady za poskytnutie úveru vo výške 1.479,50 €. Dlh spočiatku splácal aj vo väčšom rozsahu mesačných splátok ako bolo dohodnuté, ale už štvrtú splátku (19.10.2013) nedokázal zaplatiť v požadovanom rozsahu (len 20 €) a aj po zohľadnení jeho zvýšených prvotných splátok sa s 8. splátkou (10.2.2014) definitívne dostal do omeškania s riadnym splácaním dlhu. Následne sa snažil splácať svoj dlh podľa finančných možností a dňa 24.3.2016 uhradil spoločnosti Provident Financial, s.r.o. poslednú splátku vo výške 5 €. Poukázal na skutočnosť, že žalobca účelne vyčkával od 10.2.2014 do 24.3.2016 so zosplatnením dlhu, pričom ho na možnosť zosplatnenia vopred neupozornil a nepamätá si, či mu vôbec list o zosplatnení dlhu doručil. Z uvedeného dôvodu sa domnieva, že právny predchodca žalobcu mohol uplatniť svoje právo podľa splatnosti dlhu v deň nasledujúci po dni, keď sa definitívne dostal do omeškania s jeho splácaním, t.j. 11.2.2014 a v tento deň začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá do dňa podania návrhu na súd žalobcom už uplynula. Poukázal na to, že uvedenú námietku premlčania vzniesol aj vo svojom odpore proti platobnému rozkazu, hoci s jeho námietkou sa prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku vôbec nevyssporiadal, ani s ďalšími jeho tvrdeniami dovtedy uvádzanými. Preto peňažný nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu, nesúhlasí s postupom súdu v zmysle § 177 ods. 2 CSP, nakoľko nejde o vec jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, s rozhodnutím sporu bez nariadenia pojednávania nesúhlasil a ani to neustanovuje zákon. Má teda za to, že prvostupňový súd tým, že vo veci nenariadil pojednávanie, postupoval v rozpore s Civilným sporovým poriadkom a nepochybne tak došlo k odňatiu jeho práva konať pred súdom, t.j. k znemožneniu uplatniť jeho procesné práva na zabezpečenie práv a jeho oprávnených záujmov, teda došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

6. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že súdom priznaný nárok je v súlade s právnymi predpismi. Poukázal na skutočnosť, že aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalovaný ani do termínu pojednávania nepredložil žiadnu listinu, ktorou by mohol preukázať svoje tvrdenia o údajnom splatení dlhu. Súd tak nie je povinný nahrádzať dôkaznú povinnosť žalovaného svojou činnosťou, nakoľko sa jedná o skutkové tvrdenia, ktoré môžu byť preukázané len stranou, ktorá ich tvrdí. Žalobca svoj nárok riadne odôvodnil, pričom v konaní si uplatňoval len rozdiel medzi istinou a vykonanými úhradami. Aj so žalovaným predloženou listinou, ktorou je karta splátok vyplýva, že počiatočný stav úveru bol v sume 2.046 €, pričom po poslednej evidovanej úhrade bol zostatok v sume 1.573,31 € a rozdielom týchto súm dostaneme žalobcom tvrdenú celkovú sumu úhrad vo výške 472,69 €. V prejednávanej spore nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu a rovnako žalobca je názoru, že boli splnené zákonom predpokladané podmienky pre rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

8. Žalovaný v odvolaní uplatnil (aj) odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04 a II. ÚS 251/03).

11. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

12. Podľa obsahu odvolania žalovaný nesprávny procesný postup súdu vyvodzuje z tej skutočnosti, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, hoci nejde o vec jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán sporu sú sporné, s rozhodnutím sporu bez nariadenia pojednávania nesúhlasil a rozhodnutie sporu bez nariadenia pojednávania ani neustanovuje zákon.

13. Táto odvolacia námietka žalovaného je dôvodná, pretože súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, hoci pre to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 297 písm. b/ CSP, keďže skutkové tvrdenia strán sporu boli sporné a súd napriek tomu na prejednanie veci nenariadil pojednávanie.

14. V zmysle ust. § 297 CSP (Osobitné ustanovenia o pojednávaní) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak
a/ sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
b/ ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 €.

15. Vyššie citované zákonné ustanovenie je súčasťou druhej hlavy CSP - Spory s ochranou slabšej strany, prvého dielu - Spotrebiteľské spory, a teda upravuje zákonné podmienky pre rozhodnutie súdu v spotrebiteľských veciach bez nariadenia pojednávania.

16. V spotrebiteľských veciach súd môže rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, ak vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa (písm. a/) alebo ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 € (písm. b/). Podmienky v zmysle § 297 písm. b/ CSP pre rozhodnutie súdu bez nariadenia pojednávania musia byť splnené kumulatívne, a teda nesplnenie niektorej z nich má za následok, že súd je povinný vo veci nariadiť pojednávanie.

17. Cieľom vyššie citovaného zákonného ustanovenia je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať v zásade v tzv. bagateľných sporoch (bagateľný cenový pri spotrebiteľských sporoch predstavuje 1.000 €), pri ktorých zároveň nie je potrebné dokazovanie vzhľadom na nespornosť skutkových zistení a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia sporu.

18. Zákon nestanovuje, čo treba rozumieť jednoduchým právnym posúdením. Posudzujúcim subjektom toho, čo je jednoduché právne posúdenie, je konajúci súd.

19. Za nesporné skutkové tvrdenia sa v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považujú skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

20. V zmysle ust. § 186 ods. 2 CSP súd má vychádzať zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, a teda nie je povinný o nich vykonávať dokazovanie.

21. Skôr, ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. To však neplatí výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2). Zákon používa pojmy „nesporné tvrdenia“ (§ 151) a „zhodné tvrdenia“ (§ 186 ods. 2), oba pojmy sú však významovo totožné (viď Civilný sporový poriadok, komentár, Doc. JUDr. Marek Števíček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 573).

22. Cit. ust. § 186 ods. 2 CSP oprávňuje súd, aby si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi stranami sporu nie sú sporné a môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia. Pri prevzatí zhodných tvrdení strán je súd limitovaný, a to v dvoch smeroch. Prvým limitom je, že súd nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia strán, u ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Uvedená koncepcia má zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia. Ak má súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán, vykoná ohľadom nich dokazovanie. V sporovom konaní strana musí navrhnuť dôkazy na ich preukázanie (okrem sporov s ochranou slabšej strany). Ak strana dôkazy nenavrhuje, súd na tieto tvrdenia neprihliada (viď vyššie citovaný komentár str. 712-713).

23. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že za nesporné sa síce považujú tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, avšak súd nie je povinný vychádzať z týchto zhodných tvrdení strán, ak má dôvodnú pochybnosť o ich pravdivosti.

24. V prejednávaní veci nejde o prípad, že by žalovaný tvrdenia žalobcu nepoprel, keďže už v odpore proti platobnému rozkazu tvrdil a pripojeným listinným dokladom (Úhrady Provident na základe výpisu splátok a úhrad úveru č. 569677215) preukazoval, že žalobcovi vrátil doposiaľ sumu 721,28 EUR (žalobca v žalobe uvádza sumu 472,69 EUR). Dôvodom podaného odporu bolo tiež jeho nesúhlasné tvrdenie, pokiaľ ide o zosplatenie úveru a v tejto súvislosti ním vznesená námietka premlčania.

25. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril nesúhlasným spôsobom, keď zotrval na svojom tvrdení o tom, že žalovaný doteraz vrátil z úveru sumu 472,69 EUR, o čom má svedčiť ako doklad Výpis splátok a úhrad. Súčasne uviedol, že nikdy netvrdil zosplatenie úveru, pretože k zániku úveru došlo uplynutím času, na ktorý bola zmluva dojednaná a preto nesúhlasil so vznesenou námietkou premlčania.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný poprel skutkové tvrdenia žalobcu minimálne ohľadne sumy, v akej mal byť poskytnutý úver medzičasom vrátený, súčasne svoje tvrdenie podporil tiež príslušným listinným dokladom (Úhrady Provident na základe výpisu splátok a úhrad úveru č. 569677215 založenom na čl. 12 spisu, pozn. odvolacieho súdu), ide o spornú skutkovú okolnosť. Preto bolo povinnosťou súdu nariaďiť vo veci pojednávanie a vykonať dokazovanie ohľadne tejto spornej skutkovej okolnosti.

27. Odhliadnuc od uvedeného z odôvodnenia rozsudku súdu je zrejmé, že súd sa nezaoberal vôbec námietkou premlčania, ktorú vzniesol v odpore žalovaný, pričom dôvodom odvolania je tiež poukaz na

túto skutočnosť a zotrvanie žalovaného na námietke premlčania. Bez posúdenia žalovaným vznesenej námietky premlčania je preto predčasný záver súdu o opodstatnenosti žalobou uplatneného nároku v celom jeho rozsahu.

28. Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd uvádza, pokiaľ súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, hoci preto neboli splnené zákonné podmienky, týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, navyše, ak súd sa vôbec nezaoberal žalovaným vznesenou námietkou premlčania, bez posúdenia ktorej nie je možné urobiť právny záver o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, odvolací súd v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil rozsudok v celom rozsahu a súčasne vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu vo veci nariadiť pojednávanie a po vykonaní dokazovania žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, dôkazmi predloženými žalovaným, prípadne aj výsluchom žalovaného alebo ďalšími dôkazmi v zmysle ust. § 295 CSP vo veci opätovne rozhodnúť. Dokazovanie súd zameria najmä na ustálenie konkrétne sumy, v akej žalovaný doteraz splatil poskytnutý úver, ďalej na posúdenie, či v prejednávacom prípade došlo k predčasnému zosplatneniu úveru a tiež na posúdenie, ku ktorým dátumom a pri akej výške splátok žalovaný splácal poskytnutý úver tak, aby bolo možné následne právne posúdiť žalovaným vznesenú námietku premlčania s upriamením pozornosti na to, že ak by aj nedošlo k zosplatneniu úveru, premlčujú sa osobitným spôsobom jednotlivé dohodnuté splátky úveru a z pohľadu premlčania nie je bez ďalšieho relevantným dátum splatnosti poslednej predpísanej splátky. V novom rozhodnutí sa súd bude musieť dôsledne vysporiadať so všetkými námietkami žalovaného vznesenými v odpore, v odvolaní, resp. tými, ktoré budú ako relevantné podané v priebehu konania.

30. V novom rozhodnutí súd rozhodne opätovne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).